

MRS. VRIONIS,
2183 AMSTERDAM AVE.,
NEW YORK CITY.

NEW YORK SATIRE

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργγκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴ τσέπη του θὰ μπαίνει
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζει
νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

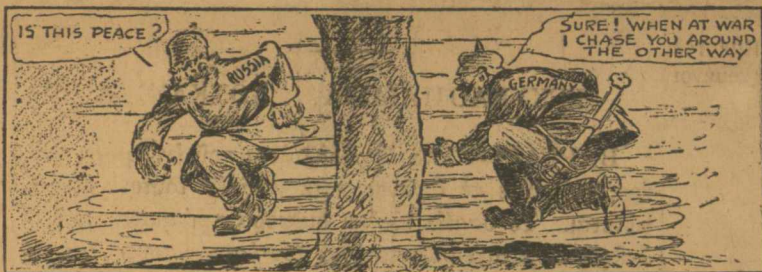
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, ὁ πέμπτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸν Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Ἰούνη τοῦ μηνὸς ὀχτῶ
κᾶζο καινούργιο τρανταχτό.

Ἄν θέλῃ ὁμῶς καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δυσὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνοιο ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλλῃ.

Χίλια ἐννακόσια δέκα καὶ ὀχτῶ
ποῦ τοῦ Μπίλι φέρνει κᾶζο τρανταχτό.

Τέσσαρα κι' ἑξήντα ἀριθμὸς παρῶν
μὲ σημεῖα νέα τακτικῶν καιρῶν

THE DIFFERENCE. —Brown in the Chicago Daily News.

True translation filed with the Postmaster at
New York, N. Y. on the 6th of June, 1918, as
required by the act of October 6th, 1917.

Γιὰ κάθε συμπτωρὶν
τώρα μιλοῦν κι' ἐκεῖνοι

Π.—Τώρα ποῦ ἠσυχάσαμε καὶ μεῖς ἀπὸ τὴν γκρίνια
κι' ἔπαυε χρόνων Φασουλὴ φαρμακωμένη γκρίνια
τὰ συμπτωρὶν μᾶς ἔφεραν στὸ Τζέροσεϋ τὸν Ἄρη
ποῦ τὸ τυρὶ τ' Ἀργεντινὸ θὰ φθάσῃ τὸ χαβιάρι

Τὰ συμπτωρὶν στὸν Τζέροσεϋ. Πολλοὶ ἀκοῦν
κανόνια
κι' ἐγὼ Ρομάνο σκέπτομαι τυρὶ γιὰ μακαρόνια
καὶ λέω πῶς ἡ Μοῖρὰ μου ἐδῶ τὰ στέλλει
φέτος ποῦ ἀπεφάσισα νὰ κάνω τὸν μπακάλη.

Φ.—Τὰ Συμπτωρὶν κι' ἂν ἔφθασαν εἰς τὸ Ἀτλάντικ Σίτυ
νάνα καλὰ ὁ Ἐξαρχος μέσ' στὸ Ντιφένς Κομίτι
κι' ἀπὸ τὸν κάθε κίνδυνο αὐτὸς θὰ μᾶς φυλάξῃ
γιατὶ ἡ εὐλογία του μπορεῖ νὰ τὰ βουλιάξῃ.
Ὅσα κι' ἂν ἔρθουν Συμπτωρὶν Γερμανικὰ δῶ
κάτω

ὅλα θὰ βροῦνε Περικλὴ τῆς θάλασσας τὸν πᾶτο
καὶ θὰ φωνάξῃ σβάχτην σβαύχτ κάθε Καρτσερὶν
Ντέρ Γιαγκιν φλούχτιν, φλάχτιν, φλίν, βουλιάχτην
συμπτωρὶν

Τὸ λένε οἱ θαλασσινοὶ
τὸ λένε κι' οἱ χειρσαῖοι
τὰ συμπτωρὶν κι' οἱ Γερμανοὶ
ἦρθαν στὴν Ἱερσέη
κι' ὁ Κάρτσερ μού φάνηκε
κρατῶντας μιὰ ἐλῆν
γιατ' ὁ πνιγμένος πιάνεται
πῶς λὲν ἀπ' τὰ μαλλιά.

Τὰ συμπτωρὶν στὸ Τζέροσεϋ
Ντέρ νάχτιν, μούχτιν σβίχτην
ὁ Μπάραμπα Σάμ ἐφάναξε
Γκὸ χεντ μωρὴ βουτήχτην
καὶ κείνα μπλοῦμ ἐβούτηξαν
μέσ' στὰ θολὰ νερὰ
πῶς βούταγε κι' ὁ Ἐξαρχος
ὁ ἅγιος μιὰ φορὰ.

Τὰ συμπτωρὶν ἐφάνηκαν
ἀκούστηκε μιὰ νότα

Σβῦσαν στὸ Κόνι Ἀτλάντ
τῆς Λοῦνα παρὸν τὰ φῶτα
καὶ στὸ σκοτάδι κείνο κεῖ
ἓνας θεὸς τὸ ξέρει
ποῦ κατὰ λάθος ἀπλωσε
τῶν ὁμοφύλων χέρι.

Τὰ συμπτωρὶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ
ἀναφωνοῦν ἀνάγια.
Σβύνουν στὴν τόση μας σποιδὴ
τοῦ Δήμου τὰ φανάρια
κι' ἓνα σκοτάδι ἀπλῶ
τὴν πόλι πλημμυρεῖ
σὰν φάνηκαν στὸ Τζέροσεϋ
δυσὸ τρία συμπτωρὶν.

Τὰ συμπτωρὶν ἐφάνηκαν
παντοῦ κυτῶ σκοτάδι
σβύνω κι' ἐγὼ καθένα φῶς
στὸ σπῆτι μου τὸ βράδυ
μὰ ἐπειδὴ σὰν συμπτωρὶν
ἔχει κι' ὁ κόσμος μάτι
τραβῶ τὸ μαῖρο τὸ μερνετὲ
πρὶν πέσω στὸ κρεβάτι.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ περασμένη ἑβδομάς δὲν ἐσημείωσε κανένα σοβαρὸ γεγονός ἀπὸ κείνα ποῦ σημεῖαζαν ἄλλοτε τὸν Ἑλληνισμό τῆς Ἀμερικῆς καὶ θρίσκαμε καὶ μεῖς ὕλη καὶ τὸν μελᾶ του οἱ κλασικοὶ μας φίλοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔτρωγαν ὡς ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ τὸν ἄρτον τοὺς ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου των, ἀλλ' ἔτρωγαν τὸν ἄρτο τὸ δικό μας ἐν θρισίδι τοῦ προσώπου των.

Δυστυχῶς τὰ ὥραϊα ἐκεῖνα χρόνια τῆς φαγούρας καὶ τοῦ γλεντιοῦ ἐπέρασαν ὅπως περνοῦν ὅλα τὰ πράγματα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἀπὸ τὸ χαλκᾶ ποῦχε περάσει ποτε στὴ μύτη τοῦ ἰδρωτοῦ ὁ σοφὸς οἰακοστρόφος ἕως τὸν Κοψολαρίγγειον Πορθμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέρασε μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ τὰ στρατεύματα ὁ Μὰκ-Μα ὁ ν ο ς τοῦ Ντελάλη.

Σήμερα βασιλεύει ἄκρα ἡσυχία ἀπὸ τὴ γέριξη πατερίτσα τοῦ Ἐξάρχου ἕως τὸ τρύπιο τσουβάλι τοῦ ἰδρωτοῦ καὶ ὅπως στὰ Φιλιππικὰ χρόνια ὅταν ἕνας τὸν ἄλλον οἰκονομᾶ ἔρωτοῦν τί νέον; λένε: «Γένοιτ' ἄντι νεότερον ἀνὴρ σπιθαρὸς τὴν τοῦ Ἐξάρχου ἀγλείφων πατερίτσαν.» Ἔτσι καὶ τὴν περασμένην ἑβδομάδα τίποτε σοβαρὸν δὲν συνεκίνησε τὸν Ἑλληνισμόν καὶ οἱ μόνοι κανονιοβολισμοὶ ποῦ ἔπασαν ἦσαν ἐκεῖνοι ποῦ ἀκουστήσαν στὸ Νιοῦ Ἰζέρσεϋ μέγα σὲ κάποιον μπακάλιο.

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ λήξασα ἑβδομάς ἐὰν δὲν εἶχε πολιτικὸ γεγονός κανένα ἀξίον λόγου, εἶχε ὅμως κάποιον κοινωνικὸ, τὸ ὁποῖον ἐφορτάσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ μὲ ὄλη τὴν ἐχεμύθεια ποῦ ἐπιβάλλεται ὅταν πρόκειται νὰ λύσωμε τὴ δική μας σακούλα.

Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς εἶχε τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός του. Χιλιάδες φίλων καὶ θαυμαστῶν ἔσπευσαν νὰ τὸν ξεχάσουν καὶ σωρεία τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν κατέκλυσαν τὴν λογοκρισία, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θὰ φύγουν ὅταν θέλῃ ὁ θεός.

Ἀθροοὶ οἱ διάφοροι ἐπισκέπται ἀπὸ πρωΐας κατέφθανον εἰς τὸ καμπαναριὸ ἔνθα ἡ τελευταία κατοικία τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ, μὴ εὐρίσκοντες ὅμως κανένα ἐκεῖ ἀφῆσαν τὸ ἐπισκεπτήριό τους εἰς τὸν καντιλιανάφτη.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς παρέδωκεν εἰς ὅλους τοὺς φίλους του πλοῦσιον δεῖπνον εἰς τὸ ὀριστοκρατικώτατον Ξενοδοχεῖον «Ἡ Λόρδα», ἔνθα οἱ εὐγενεῖς προσκεκλημένοι ἔφαγαν τὰ νύχια τους καὶ ἡ διασκέδασις ἐξηκολούθησεν ἐν ἀδιαπτώτῳ πείνῳ μέχρις ὅτου ἀπελπισθέντες ἀπὸ τὸν Ἀμφιτρώνον ἐπῆγαν στὰ σπίτια τους γιὰ νὰ φῶν ἀπ' τὰ δικά τους πράγματα.

Ἐν ὀλίγοις τὸ δεῖπνον αὐτὸ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον γιὰ ὅλους ὅσοι ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπῆλθον λιγωμένοι καὶ τρικλιζόντες ἀπὸ τὴν πείνα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΔΟΥΛΕΥΤΗΝ.

Ἀγωνίζεσαι ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ; Νῶσαι εὐχαριστημένους φίλε μου γιὰ τὴν εὐτυχία σου. Ἐδῶ ἔπαρχουν ἕνα σωρὸ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι ποῦ δουλεύουν ὄλη τὴν ἡμέρα καὶ ἀγωνίζονται ὕστερα καὶ ὄλη τὴ νύχτα. Μὰ μὴ θαρρῆς πῶς ἡ πολλὴ δουλειὰ φέρνει καλὸ ἀποτέλεσμα. Γνωρίζομε ἄνθρώπους ποῦ ἔφεραν ἀποτέλεσμα δουλέψαντες μιὰ φορὰ μονάχα καὶ ἄλλους ποῦ λαχανιάζουν καὶ δὲν βγάζουν τίποτε.

ΕΝΤΙΜΟΝ ΥΠΟΚΡΙΤΗΝ

Πῶς πρέπει νὰ φέρεσαι γιὰ νὰ σ' ἐκτιμᾷ καὶ σ' ἀγαπᾷ ὁλος ὁ κόσμος; Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῆ. Μὰ δὲν βλέπεις Χριστιανέ μου πῶς ὁ κόσμος ἐδῶ μῆτε τὸ Γέρω Ἐξάρχο—ποῦ νᾶχω τὴν εὐχολία του—ἀκόμα δὲν ἐκτιμᾷ ποῦ ἔσωσε τὸν Ἑλληνισμό, ποῦ γλύτωσε τὴ θρησκεία μας καὶ θὰ ὑπερασπίσῃ τώρα καὶ τὴν Ἀμερική εὐλογώντας τὸ Ντιφένς Κομίτι; Δὲν κυτᾶζει τὸν Κικιρίκι ποῦ διοργάνωσε στρατοὺς καὶ στόλους ὑπὸ τὸν περίφημον Ναύαρχον Ντελάλην, ποῦ ἐχάρισε στὸ γένος ἑκατομμύρια φάσκελλα ποῦ ἐπρομήθευσε στὸ Κράτος χιλιάδας χιλιάδων παλούκια, ποῦ ἔδωκε στὸ Σχολεῖό μας ἕνα χιλιάριζο στὸ χαρτί καὶ τόσα ἄλλα πράγματα Ἐθνικὰ καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ἄνθρωποι ποῦ προτιμοῦν νὰ γλιστρήσουν μέσα στὸν ἀπόπατο παρὰ νὰ τὸν ἰδοῦν;

Ὅ,τι κ' ἂν κάνῃς σ' αὐτὸν τὸν κόσμο πάντοτε θὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι δοῦ θὰ σὲ μισοῦν καὶ ἄλλοι ποῦ θὰ σὲ συχαίνονται. Ἄν εἶσαι πλούσιος θὰ θέλουν νὰ τοὺς ἀφήσῃς ἐλεύθερα ν' ἀπλάνουν στὴ σακούλᾳ σου, ἂν εἶσαι πτωχὸς θὰ ἔχουν τὴν ἀπαίτησι νὰ σὲ κούρῃς γιὰ νὰ σὲ καθάρισῃ, ἂν εἶσαι γκαλάντ θὰ σὲ κατηγορήσουν ὡς ἄσωτο, ἂν εἶσαι οἰκονόμος θὰ σὲ θρίζουν γιὰ

τσιγγούνη, ἂν κάνῃς δωρεὰς θὰ λένε πῶς δίνεις ἀπὸ τὰ κλεμμένα, ἂν δὲν κάνῃς δωρεὰς θὰ σὲ λένε ἐγωῦστὴ παληάνθρωπο, ἂν εἶσαι ἀπαίδευτος παραλῆς θὰ σ' ἀποκαλοῦν χρυσογάινδαρο, ἂν εἶσαι μορφωμένος πτωχὸς θὰ σ' ἀποκαλοῦν πεινοσμένο καλαμαρᾶ, ἂν εἶσαι παντρεμένος θὰ σὲ οἰκτεῖρουν, ἂν εἶσαι γεροντοπαλλήγαρο θὰ σοῦ φρονόζουν τύφλα, ἂν περπατῆς γρήγορα θὰ λέν πῶς ἔχεις κόπμο, ἂν πᾶς σιγὰ πῶς εἶσαι τεμπέλης, ἂν ἐργάζεσαι πολὺ πλεονέκτη, ἂν δουλεύῃς λίγο ἀνίκανο, ἂν πιτυχαίνῃς στὸ ἐμπόριο τυχερὸ κ' ὅταν σκοπιάβῃς μουντζα. Στὴ ζωὴ αὐτὴ λοιπὸν ἀγαπήτῃ θὰ σ' ἀγαποῦν—πολλὲς φορὲς δὲ μόνον θὰ λέν πῶς σ' ἀγαποῦν—ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν συμφέρο ἀπὸ σένα, θὰ σὲ συχαίνονται δὲ ὅλοι οἱ ἄλλοι τοὺς ὁποῖους σκεπάζει ὁ ἴσκιος τῆς ἀτομικότητός σου χωρὶς ἐσὺ νὰ τὸ γυρεύῃς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΑΧΟΡΤΑΓΟΝ ΒΑΥΟΝ, Ν. Υ.

Θέλετε Σάτυρο τοῦλάχιστον ὀκτασέλιδο; Καὶ μεῖς θέλομεν τὴ συνδρομὴ ὀκτατάλληρον. Μὰ βλέπεις πῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σᾶς τοιπήσωμε ἕως τὸ κόκκαλο.

Ὁ Σάτυρος ἀγαπήτῃ δὲν πουλάει χαρτί, ἀλλὰ μυαλὸ καὶ τὸ μυαλὸ δὲν βγαίνει ἀπ' τὰ κουτρίδια. Ὁ Σάτυρος δὲν εἶναι ἐπιχειρήσις ἀλλὰ φιλολογία καὶ τὰ φιλολογικὰ ἔργα δὲν κρίνονται πὸ τὸ βάρος τοῦ χαρτιοῦ. Ἄν ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Σάτυρος εἶναι λ ί γ ο ε λ α φ ρ ο ς γι' αὐτὸ δὲν φταίμε ἐμεῖς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ἄν ζούσαμε στὰ χρόνια τοῦ Ἀριστοφάνους ποῦ δὲν ὑπῆρχαν σεμνότεροι, ἔπως σήμερα, τότε ὠρισμένως ὁ Σάτυρος θὰ ἦτο χίλιες φορὲς... χειρότερος.

ΚΥΝΟΝΙΟΛΟΓΟΝ

Ὁ τύπος μορφώνει τὸν κόσμο; Αὐτὸ φίλε μου ἐξαορτᾶται ἀπ' τὸν τύπο, γιὰτὶ καθὼς ξέρεις τὰ ἴδια δάχτυλα ἀνοίγονται καὶ σὲ τύπο εὐλογίας καὶ σὲ τύπο φασκελλώματος. Ὁλα τὰ πράγματα εἶναι χρήσιμα καὶ καλὰ ὅταν χρησιμοποιοῦνται καταλλήλως, ὅταν ὁ σκοπὸς των δηλαδὴ δὲν εἶναι ὑποκειμενικός, ἀλλ' ἀντικειμενικός. Ὅταν βγάλῃς μιὰ ἐφημερίδα μὲ μόνον σκοπὸ νὰ πλουτίσῃς, τυφλὸς καὶ μοῦντζες νᾶχῃς καὶ σὺ κ' ἡ καλωσύνης ποῦ θὰ κάνῃς. Ἀφοῦ αἱ ἐφημερίδες δὲν δ ι ε ρ μ η ν ε ὑ ο υ ν τὴ γνώμη τοῦ κοινοῦ, ἀλλὰ φροντίζουν νὰ ἐ π ι β ἄ λ λ ο υ ν στὸ κοινὸ τὴ γνώμη τὴ δική τους φαντάζεσαι πὰ τι καλὸ μπορεῖ νὰ βγῆ γιὰ τὴ δυστυχισμένη ἐκεῖνη κοινωνία ποῦ τῆς ἐφημερίδες τῆς τῆς κυβερνοῦν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἢ βλέπουν μόνον τὴ σακούλᾳ τους ἢ δὲν βλέπουν πὸ πέρα ἀπ' τὴ μύτη τους.

ΕΓΚΥΚΛΟ ΠΑΙΔΕΙΑ... ΔΟΥΚΑΝΙΚΑ

ΒΑΡΕΛΙ.— Ἐνα δοχεῖο ξύλινο ποῦ ἐνῶ μῆτε παντρεύεται μῆτε σὲ ἀγῶνας ποτὲ νικᾷ ἐν τούτοις στεφάνωνεται. Τὸ βαρέλι κλεῖνει διάφορα πράγματα ποῦ οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζονται γιὰ τὸν ἑαυτὸν τους, γιὰ τὰ ζῶα καὶ γιὰ τὰ λαχονικά. Μέσα στὸ βαρέλι αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ παρόμοιον πρὸς τὸ θαῦμα τοῦ γάμου ἐν Κανᾷ τῆς Γαλλικαίας ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μπακάληδες.

ΒΡΩΜΗ.— Δημητριακὸς καρπὸς τὸν ὁποῖον τρῶνε στὸν τόπο μας μόνον τὰ ζῶα, ἐδῶ πέρα ὅμως καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἡ βρώμη ὅταν τρώγεται λέγεται ὅτ μὴλ καὶ ἔταν ἴνεται ὀνομάζεται καφές. Ἡ βρώμη εὐρίσκεται ἐν ἀφθονίᾳ στὸς σταύλους καὶ στὰ καφφενεῖα.

ΒΔΕΛΛΑ.— Παράσιτα ποῦ τρέφονται μὲ ξένο αἷμα. Εὐρίσκονται παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν θολωμένα νερὰ βρώμικα καὶ σοῦ κολοῦν στὰ πόδια ὅταν δὲν ἔχῃς κεφάλι. Ἡ βδέλλα κολλᾷ μόνον στὸ κρέας ὥστε γιὰ νὰ προφυλαχθῆ κανεὶς ἀπ' αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι διαρκῶς κομπωμένος.

ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΣ.— Ὁ Βουκέφαλος μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ ἦτο μυθολογικὸ ζῶο δηλαδὴ ἄλογο μὲ βοδινοῦ κεφάλι. Εἰς τὴν ἐποχὴ μας οἱ βουκέφαλοι εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ ὄχι πλέον ἄλογα, ἀλλὰ ἄνθρωποι μὲ βοδινοῦ κεφάλια. Ὁ μυθολογικὸς Βουκέφαλος τοῦ Ἀλεξάνδρου κλωτσούσε καὶ δάγκανε, οἱ σημερινοὶ κουτροῦν καὶ δαγκάνονται. Οἱ βουκέφαλοι τῆς ἐποχῆς μας φημίζονται γιὰ πολλὰ πράγματα ποῦ τοὺς κάνουν οἱ ἄλλοι, μερικοὶ δὲ καὶ γιὰ τὸ σ τ ι β α ρ ὸ τῆς πυγμῆς ποῦ δὲν ἔχουν καὶ τὴν ἐπιχειρηματικότητα τοῦ μυαλοῦ ποῦ τοὺς λείπει.

ΒΑΚΑΛΛΟΣ.— Ψάρι θαλασσινὸ τὸ ὁποῖον τρώγεται φρέσκο, ἀλλὰ καὶ παστωμένο. Ὁ βακαλάος ὅταν εἶναι φρέσκος μυρτίζει ὅπως ὄλα τὰ ἄλλα ψάρια. Ὅταν εἶναι παστὸς ὅμως ἔχει μιὰ ἰδιάζουσα μυρωδιὰ τὴν ὁποῖαν

μπορεῖ νὰ νοιώσῃ κανεὶς καὶ σὲ μέρη ποῦ δὲν ὑπάρχει βακαλάος.

ΒΑΡΓΙΑ.— Σιδηροῦν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἔφερον εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ὡς οἰκόσιμον οἱ πρόγονοι τῶν ἰδρωτῶν. Ἡ βαρεία εὐρίσκεται εἰς ὄλα τὰ ἐργοστάσια καθὼς καὶ εἰς τὰ γύφτικα δίπλα ἀπ' τὸ ἀμόνι καὶ παραπλεύρως ἀπὸ τὸ φουσερό.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ντελάλη.

Ἐἶπεν ὁ Κικιρίκις τοῖς ἑαυτοῦ Βουτιχταῖς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις τσουβάλια εἶχε καὶ χασέδες ἐπούλαγε καὶ παλούκια τοῦ Δημοσίου ἐπρομήθευε καὶ δωρεὰς ἔταξε καὶ πεντάρα δὲν ἔδινε καὶ Συντάγματα ἔντυνε καὶ τὸ Κράτος ἔγδυνε καὶ ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης διελάλει τῆς σαπουνόφουσκες αὐτοῦ καὶ τὴν πιασφιγρία τῶν θαυμαστῶν αὐτοῦ τῶν ἐν Λιθανίῳ βουτώντων αὐτὸν μέχρι στείρευσῶς καφεδικῆς σακούλα α α ς.

Ἐπὶ ἔτη οὖν πολλὰ ἐν καθουκίῳ ἔζη ὥσπερ ποιοῦσι πάντες οἱ ἐν Προμηθεΐαις μεγάλοι πατριῶται οἱ τὰ ἱμάτια των νῦν διαρηγνύοντες ὑπὲρ τῆς φουκαροῦς φυλῆς. Ὅ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον τῆς ἰδικῆς των σακούλ ἡ ἡ ς. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Σατανᾶς τὴν Βλακείαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ἐξῆλθεν εἰς τοὺς ἀγρούς τοὺς καλουμένους Ἐβραῖστί φύλλα-δά, ἵνα σπείρῃ τὸν μπαμπακόσπορον αὐτοῦ, ὃν Μάριμπας φουκαρῶς ἐν παρελθόντος ξυπολυσιὰ συνέλεξε ε ε ε ε .

Μέρος οὖν τοῦ μπαμπακοσπόρου ἔπασεν ἐπὶ τὴν εἰκοστὴν τρίτην ὁδὸν καὶ ἰδοὺ τὰ πετεινὰ τοῦ καλαμαριοῦ ἐπέπεσον ἐπ' αὐτὸν καὶ κατεβρόχθησαν αὐτὸ ὁ ὁ ν. Μέρος δὲ ἔπασεν εἰς τόπον ἄγονον μηχανικὸν καὶ αἱ ἀκάνθαι τῶν μελανικῶν καὶ στοικιῶν καὶ χαρτικῶν κατέπνιξαν αὐτὸ ὁ ὁ ὁ ν. Μέρος δὲ ἔπασεν εἰς κοπρισμένην γῆν ἀτλαντικὴν καὶ ὁ μπαμπακόσπορος εὐθὺς ἐβλάστησε καὶ ὁ β λ α σ τ ὸ ς ἀνεπήδησε καὶ χαίρων χαρὰν μεγάλην ἐβόησε ε ε ε ν. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ βλαστὸς καὶ παρ' ἐμοὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Κικιρίκις ὃν μοὶ ἔδωκεν ὁ καιρὸς ὁ σφηνικὸς ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν ὁμοῖος τὸν ὁμοῖο κ' ἡ κοπριά στὰ λάχανα α α α α .

ΣΤΙΓΜΑΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΕΠΕΘΑΝΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Στῶν δωρητῶν τῆς στήλης δὲν εἶδαμε ν' ἀνήκῃ αὐτὴ στῆς Ἀτλαντίδος οὔτε στοῦ Κικιρίκι οὔτε ἐλεημοσύνης εἶχε ποτὲ του κάνει ἔκτος ἂν εἶχαν σχέσι στενὴ μὲ τὸ φουσταῖν.

Τὰ φρούδια ὁ θεοῦλης στὰ λόγι' αὐτὰ μαζεῖται κοινεὶ τὴν πατερίτσα κ' ἀμέσως ἀγριεῖται «Βρὲ σὺ γιὰτὶ μοῦ λέγει χρόνον καιρὸ στὴ ζῆσι κανένα καθὼς βλέπω δὲν εἶχες ὠφελήσει;

Πῶς τάχεις καταφέρει μωρὸ παληοτσακπινὴ κ' εἰς πίστωσί σου μιὰ δὲν ἔχεις καλωσύνη; Γιατὶ ποτὲ μὲ λύπη ὁμοεθνεῖς δὲν εἶδες σὺν τοὺς τρανοὺς Ἐξάρχους καὶ τοὺς Κικιρικῆδες;

Ἀφοῦ καὶ σὺ σὺν κείνους εἶχες στὴ γῆ φυλλάδα γιὰτὶ δὲν ἠγωνίσθης νὰ σώσῃς τὴν Ἑλλάδα τὸ γένος, τὴ θρησκεία, τὸν φρακοφόρον κληρον σὺν τὸν οἰακοστρόφο τσουβαλικῶν ναυκλήρων;

Γιατὶ μωρὸ τσιγγούνη καὶ γεροστραβοκάνη ἐράνους μέσ' στὴ ζῆσι ποτὲ δὲν εἶχες κάνει ἵπὲρ τῶν ὑποδούλων μὰ καὶ τῶν ἐλευθέρων καθὼς ὁ Κικιρίκις ὁ τα τσουβάλια αἴρων;

Ἐκεῖνη ἡ φυλλάδα ποῦχε στὴ ζῆσι βγάλει γιὰτὶ μὴν εἶναι φᾶρος κ' αὐτὴ σὺν τὸν Ντελλάλη γιὰ νὰ σκορπᾷ τριγύρω τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθεια σὲ μεταναστευόντων τὰ νεροκολοκίθια;

Γιατὶ δὲν εἶχες βάλει ποτὲ καὶ σὺ τὴ μύτη στοὺς Ἐθνεοὺς Συνδέσμους ἢ στὸ Ντιφένς Κομίτι κ' ἀπὸ τὰ νύχια ἔτσι καθε γατὶ νὰ πιάσῃς σὺν ἔξαρχος τοῦ Γένους Ξηροκαμπίας πάσης;

Πολλὲς φορὲς τὸ ξέρω στὴ γῆ πῶς εἶχες δώσει καὶ μπάνι καὶ δεκάρες καὶ τάλληρο καὶ γρόσι καὶ ἀπορία τώρα πάρα πολλὴ μοῦ δίνει γιὰτὶ δὲν τᾶχουν γράφει κ' αὐτὰ γιὰ καλωσύνη.

NEW YORK SATIRE

59 Pearl St., Room 707

Published every Saturday by

C. ZAMBOUNIS

Subscriptions

United States of America\$2.00 yearly
Foreign Countries and Canada\$3.00 yearly

Tel. 6319 Broad.

Entered as second class mail matter. April 19th, 1917, at the General Post Office of New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

Θεούλη μου τού είπα: Στη ζωή τή γελοία
έκανα κάθε πράξι με ύστεροβουλία
κι' αν κάθε καλωσύνη επήγε στα χαμένα
είναι γιατί σκεπτόμουν, σαν έδινα έμένα.

Κάθε λεπτό που είχα μέσ' στη ζωή δωρήσει
περίμενα σε μένα μια μέρα να γυρίση
κι' ε,τι καλό κι' αν είχα στους άλλους κάνει πάλι
επίστευα έμένα να μου το κάνουν άλλοι.

Οί νησιτικοί πολλάκις εφάγαν τὸ ψωμί μου
ὅμως δὲν τόχα κάνει αὐτὸ γιὰ τὴν ψυχὴ μου
'Επίστευα μονάχα πὼς στὴ ζωὴ συμφέρει
νὰ νίβη, τὸ δεξιὸ μας τ' ἀριστερὸ τὸ χέρι.

'Εγὼ ψυχὴ πὼς είχα δὲν πίστευα θεούλη
πὼς φύτρωσα θαρροῦσα στὴ γῆ σαν τὸ μαρούλι
ἂν καὶ σοφοὶ μοῦ λέγαν δείχνοντας κάθε τρίχα
πὼς τάχα τὸ Γορίλα γιὰ πρόγονό μου είχα.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΠΑΡΑΔΑΡΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Τὴν ἴδια μέρα πού ἄφηνε γειὰ στὸ Μάντισον ὁ Πα-
ραδαρμένος ἔπερνε τὸ τραῖνο καὶ τραβοῦσε γιὰ τὴν
ἐξοχὴ τραβώντας τὰ μαλλιά του ὅπως κάνει καὶ ὁ φουκα-
ρᾶς ὁ Ἰδρυτὴς κάθε Σάββατο βράδυ σαν ὑπογράφη τὰ
τόκια. Ἐταξείδευε ὁ Παραδαρμένος μὰ ὄχι μοναχός
του καὶ τοῦτο γιὰτὶ δὴ καὶ κάμποσα χρόνια εἶχε προβῆ
κι' αὐτὸς στὸ ἀπονενομημένο ἐκεῖνο διάβημα πού εἶναι τὸ
μόνον διάβημα τὸ ὁποῖον σὲ κάνει καὶ συλλογίζεσαι ὄχι
ὅταν τὸ κάνης, ἀλλ' ὅταν τὸ κάνης καὶ ὕστερα.

Ὁ Παραδαρμένος ἂν καὶ ὁ κόσμος ἔλεγε πὼς ἦταν
ἔξυπνος ἄνθρωπος ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ ἰδέα ὅπως ὄλες
ἡ ἰδέες τοῦ κόσμου βγήκε λανθασμένη ἂν πιστέψωμε στὸ
δημῶδες ρητὸ «Ἡ Ἀλεπού στὴν τρύπα τῆς δὲν χῶραγε
κολοκύθια ἔσερνε». Μάλιστα κύριοι. Ὁ Παραδαρμέ-
νος εἶχε κάνει τὴν ἀνοησία νὰ παντρευθῆ καὶ μάλιστα
στὴν ἐποχὴ πού εἶχε ἀρχίσει ν' ἀκριβαίνη τὸ κεφαλοτύρι
καὶ ἡ μπιρζόλες ἡ τουλουμισίες μόνη τροφή τοῦ δυστυ-
χημένου τοῦ καλαμαρά. Πὼς ἔλεγαν ἡ φύλενάδες του.

Μὰ τώρα μορφεὶ νὰ πῆ κανεὶς πὼς τὰ πράγματα εἶχαν
ἀλλάξει καὶ ἡ τρύπα του δὲν ἦταν πιά τόσω στενὴ ὥστε
μποροῦσαν νὰ μπουτῆν καὶ κολοκύθια ἐν τούτοις ὅμως αὐτὸ
δὲν ἔχει νὰ κάνη καθόλου γιὰτὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ μυαλω-
μένος δὲν κυτᾶζει μονάχα τὰ μπροστινὰ μὰ καὶ τὰ πισι-
νά του.

Ἔτσι ὁ Παραδαρμένος μὴ καὶ εἶχε γυναῖκα τοῦ
ἔστειλε δὲ καὶ ὁ θεὸς μὴ μέρα ἓνα παιδί σακάτικο —

δηλαδή θηλυκὸ— ζωὴ νᾶχη, πῆρε τὴ φαμίλια του καὶ
τράβηξε στὸ ταξεῖδι τὸ μακρονὸ γιὰ νὰ μαζέψη τὸν
ἀέρα πού τοῦ διέταξε ὁ γιατρὸς θιαστικὰ θιαστικὰ χωρὶς
νὰ λάβη καιρὸ μήτε νὰ ρωτήση τὸν καλὸ γιατρὸ μὲ τι
τρόπο νὰ τὸν μαζέψη καὶ τι νὰ τὸν κάνη ὕστερα ὄλον
κεῖνον τὸν ἐξοχικὸ ἀέρα.

Ἔστερ' ἀπὸ κάμποσες ὥρες ταξεῖδι τὸ τραῖνο σταμα-
τοῦσε στὸ Ἀτλάντικ Σίτυ καὶ ἡ φαμίλια τοῦ Παραδαρ-
μένου μὲ τῆς βαλίτσες στὸ χέρι τραβοῦσε κατ' εὐθείαν
ἀπ' τὸ σταθμὸ στὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον «Ἡ Λωποδυσία
τῶν Ξένων».

Ὁ Παραδαρμένος εἶπαμε πὼς τὸν συλλογίζοταν κά-
πως τὸν παρᾶ νὰ τὸν ξεδέψη μὴ ὅμως καὶ τάφερε ἡ
Μοῖρα ἔτσι ἀνάποδα ἀπεφάσισε νὰ φανῆ λιγάκι γεν-
ναϊόδωρος γι' αὐτὸ καὶ τράβηξε στὸ ξενοδοχεῖο τοῦτο
πού εἶχε ὄλο καὶ καλὸν κόσμο ἀπὸ κεῖνον πού εἶναι γε-
μάτος εὐγένεια καὶ λεπτότητα τὴν ἀξίαν τῆς ὁποίας
προσπαθοῦν νὰ σὲ κάνουν νὰ τὴν πληρώσης ἀκριβά.

Τὸ Ἀτλάντικ Σίτυ δὲν ἔχει πολλοὺς κατοίκους. Πολλὰ
πράγματα μονάχα γίνονται κεῖ, ὅπως γίνονται σὲ ὄλα
τὰ μέρη τοῦ κόσμου πού πηγαίνουν νὰ κάνουν λουτρά
καὶ τὰ λουτρά τοὺς ὀφελοῦν σὲ τέτοιο βαθμὸ πού πολλοὺς
ἀδυνατίζουν καὶ πολλὰς τῆς παχαίνουν.

Τὸ Ἀτλάντικ Σίτυ δὲν εἶναι μεγάλη πόλις, κάνει ὅμως
—γιὰ νὰ μιλήσωμε καὶ λιγάκι ἐμπορικῶς— μεγάλον
τζίρο σὲ ἀνθρώπους καὶ σὲ παρᾶδες πού ξεδεύονται σὲ
ἀνθρώπους καὶ σὲ πράγματα ζωντανὰ καὶ μὴ, μέρα καὶ
νύχτα, στὸ φῶς καὶ στὸ σκοτάδι ὅταν καθὼς τὸ λέν οἱ
ποιητὰ φουσᾶ ἡ αἴρα πού φουσκώνει τὸ πανὶ καὶ τὸ
φουστάνι καὶ ὅταν φλοισβίζει τὸ κύμα καὶ γλυκονανουρίζει
τὰ διάφορα ξενάγια πού κυλοῦνται σαν ξεσαμάρωτα μὲ
τὸ συμπάθειο ζωντανὰ ἀγκαλιασμένα πάνω στὴν ἄμμο
τῆς θάλασσας.

(Ἀκολουθεῖ).

THE TRIBUNE'S ACCUSATIONS DISPROVED

To every patriotic Greek who read last Sunday's issue of the Tribune, there must have come a feeling of disgust and disappointment to see that that paper has again begun a campaign of abuse against King Constantine.

Since Venizelos has been appointed by England and France to take charge of Greek affairs and Greece can no longer be accused of being a menace to the allied cause, surely there is nothing to be gained by the American press in wounding the feelings of the Greek citizens here by adding insult to injury already sustained by the dethronement of their beloved King.

The greatest and most unbelievable of the many calumnies which the Tribune repeats against King Constantine is that "he betrayed his people to their natural enemies". It is possible hat anyone with a sense of justice and a knowledge of the two recent Bankan Wars can conceive anything so utterly in direct contradiction than this statement knowing what King Consantine did then for Greece and his people? Can any sane person believe that so great a Greek patriot and so great a general as King Constantine who led his armies to victory and whose whole thought was for the advancement and happiness of his people—and who in return received the love and devotion and confidence of his people could "betray his people to their enemies"?

I venture to say that it is a thousand pities—a referendum of the Greek people could not be taken

to show all nations in what love and appreciation King Constantine is still held by his people.

The statement that "he broke the alliance with Serbia and deserted the Serbians in their hour of need" is an accusation disproved by historical facts. Since the outbreak of the European War Serbia received every help from Greece in war material and foodstuffs. Serbia then agreed with Venizelos who was the Prime Minister of Greece at that time, that Greece to the interests of Serbia should remain neutral for the time being and it was on March 1915 that the Entente troops occupied Salonica and controlled the Greco-Serbian frontiers.

The accusation which follows that "he surrendered Greek forts and territory to Czar Ferdinand and sent Greek troops into interment in Germany" is one made by unsound minds. Previously, in fact, to the surrender of Fort Rupel and the Kavalla district to the German group, the Demir Hissar Bridge was destroyed by General Sarrail's orders. The position, therefore, of the Greek troops in Eastern Macedonia became very precarious. The Germans and the Bulgarians had attacked them with superior forces and knowing that through the destruction of the Demir Hissar Bridge the Greek troops retreat to Salonica was impossible, they forced them to surrender.

King Constantine fearing of this forthcoming calamity requested in time General Sarrail to take possession of this part of Macedonian territory. This unfortunately has not been attended to. That "he did everything he could to block Grecian ambitions and to sign away the advantages which Greece has reaped from the two Bakan Wars" is an accusation fit for party politics. How on earth could King Costantine now undo his great national work, and destroy the devotion which he enjoys from his people? He is in fact the brave general who led the Greek armies in the Balkan Wars to victory and liberated greater Greece five years ago. It is indeed owing to this glorious campaign which enabled the Allies to land their troops at Salonica and receive the Greek welcome instead of a Turkish resistance. That the Turk was tolerated by the Entente in Salonica previously to King Constantine's drive was a Balkan diplomatic tragedy.

We do not think wise either for the Tribune or the American Press in general to interfere with the Greek party politics—their duty also ours should be to help America win the war for the salvation and the hapiness of Humanity.

Θέλεις στὸν κόσμο εὐτυχής, χαρούμενος νὰ ζήσης;
Πρῶτα ἀπ' ὄλα τὴν ὑγεία νὰ μὴν παραμελήσης.
'Απ' τοῦ κορμιοῦ τὴ μηχανὴ μὴ ῥοδ' ἂν σταματήση
εἰν' ἀρκετὴ σιγά, σιγά στὸν τάφο νὰ σὲ κλείση
κι' ὅσα λεπτὰ κι' ἂν ἔκαμες πού μ' αἷμα τάχεις βγάλει
θάρρη καιρὸς κακόμοιρε νὰ τὰ γλεντήσουν ἄλλοι
'Αδυναμία σινεπὼς τὰ νεῦρ' ἂν σοῦ ταράξη
δυσκοιλίτης συνεχῶς ἂν τύχη σὲ πειράξη
ἀναιμικός ἂν ἔγεινες καὶ ἔχεις καρδιοχτύπι
ὄν ἔχης πονοκέφαλο, ἂν ὄρεξι σοῦ λείπη
γιὰ τὸ Μ α ν τ ζ ο ὕ ν ι φίλε μου αὐτοστιγμαεὶ νὰ
γράψης
πρὶν ἢ ἀρρώστεια πάρει μπρὸς κι' ἐρθῆ καιρὸς νὰ
κλάψης.

ATHENIAN MANUFACTURING CO.
4th and Poplar Streets, So. Bethlehem, Pa.

Greek-Italian Importing Co.

Main Office: 24-26 Stone St., New York Branch: 87 - 14th Ave., Newark, N. J.

Ἴσπανικὰ καὶ Ἑλληνικὰ λάδια διῦλισμένα καὶ μὴ. Ἐγγυημένα εὐγεστα. Χονδρικαὶ καὶ
λιανικαὶ πωλήσεις.—Ἴταλικά λάδια μόνον λιανικῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ὄχι περισσότερον τῶν
πέντε γαλλονίων ἐφ' ἀπαξ ἀποστελλόμενα ὁπουδήποτε C. O. D.

Τυριὰ ὄλων τῶν εἰδῶν ἐφάμιλλα τῶν Ἑλληνικῶν.
Παντοπωλείων εἶδη ἐγχώρια, Ἑλληνικά, Ἴταλικά καὶ Ἴσπανικά.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΑΣ

ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΜΕΡΙΚΑ
ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

KISS ME CIGARETTE CO., INC.

"Kiss me". Δεν είναι μάγουλα σε όμορφη Παρθένα που προκαλούν το φίλημα σε χείλη διψασμένα.
"Kiss me" τούτέστι φίλαμε σου λένε νέτα σκέτα όμως δεν είναι θηλυκά· άλλ' είναι σιγαρέττα.
Καπνός Τουρκίας εύγευστος και της Ελλάδος πρώτης που κ' αν δεν είσαι θεριακλής σε κάνει ή ποιότης.
κι' όλα τ' απαραίτητα των καφενείων πράγματα.
και σιγαρέττα κάνομε με τ' αρχικά σας γράμματα.

352 Donner Ave., MONESSEN, PA.

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟ «MYRON N. ZAPPAS»

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ψωρίασιν, εμπροφύτην, άρρυθρόφλεμια (Άλωπικη), ρευματισμούς, φαγούρα, έξανθήματα, σκασίματα δέρματος, πιτυρίδα και πτώσιν τριχών, κροτολόγημα, χιονίστρος, αίμορροΐδες, βήχα χρόνιον, κροτολόγηματα, πιάσιμο, σύγκαμα, σπυρία του προσώπου.

Μαλακώνει το πρόσωπο και γυαλίζει το δέρμα.

Τιμή 25 σέντς, 50 σέντς και 1.00 δολλάριον.

ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ Η «ΔΥΝΑΜΙΣ»
του ίδιου εφευρέτου.

Μαντζούνι κατεσκευασμένο από άγνά φάρμακα, ρίζες, φλοιούς και φύλλα δένδρων.

Ένδυναμώνει τους αδυνάτους και τους άναμικούς. Θεραπεύει την δυσπεψίαν, την δυσκοιλίότητα, τον πονοκέφαλον. Καθαρίζει το αίμα, κάμνει ωραίο πρόσωπο και κόκκινα μάγουλα. Τιμή \$2.50.

Γράψατε N. ZAPPAS, 45 7th St., Monessen, Pa.

VENIZELOS BRAND

Είναι το Brand που κατέκτησεν όχι μόνον την Έλληνικήν, αλλά και την ξένη αγοράν στην Αμερικήν. Είναι το λάδι που βρίσκεισθε σχεδόν σε όλα τα Παντοπωλεία και εισάγεται τώρα και στα Φαρμακεία άκόμα. Και ξέρετε γιατί το μέν λάδι είναι άοσμο, δύο φορές διυλισμένο, άγνό, έχει χρώμα σαν κι χριμπάρι, οι δὲ συσκευασταί του ζητούν ελάχιστο κέρδος. Το μυστικόν είναι: Πρώτης τάξεως λάδι και τιμή φθηνή.

SHEPPARD—STRASSHEIM CO.
688 W. Randolph Street
Chicago, Ill.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΩΤΗΣ

Διευθυντής Έλληνικών και Ιταλικών Προϊόντων

Έλληνικά και Τουρκικά αν θέλεις προϊόντα χωρίς να βρίζεις έπειτα κάθε νεκρόν και ζώντα
"Αν θέλεις σόνα και τυριά και σαφινάτο λάδι και στο κρεβάτι ήσυχος να πέφτης κάθε βράδυ, εάν τὸ χρέμα σου διπλό θέλεις να πάρη πίσω να λές: «Απ' τους Μικρούτσικους τους Μπρόδερος θά (ψωνίσω)»

Microutsicox Bros., 61 New Bowery, New York.

LIMBERT SALES COMPANY

47 W. 34th Street, New York.

ΔΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Soda Fountains, Carbonators, Fixtures, Show-Cases, Stoves, Chairs, Tables, Tile Floors, Ice Boxes, Store Fronts. Ξηγνήματα όλων των ειδών, Καθρέπτας, etc.

ΔΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ & LUNCH

Tile floors, Tile walls, Ranges, Steam Tables, Coffee Urns, Ice Boxes, Silver ware, Aluminum ware, Show Cases, Tables and Chairs, Counters, Ceilings και Exhaust Fans.

Πρός δὲ ἀναλαμβάνομεν την τελείαν επίπλωσιν καταστημάτων με τιμὰς συγκρατατικὰς και ὄρους λογικούς.

ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟΤΑ-
ΘΗΤΕ ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ

Άτιμόπλοια τῆς Έθνικῆς, δελφίνια φτερωτά που αΐλακόνουν τ' άλμυρά νερά καμαρωτά, Βατόρια που τὴ θάλασσα κ' άγρια τὴ φιλοῦνε και παίζουν με τὸ κύμα τῆς και τὴν περιγελοῦνε με λούσο και νοικοκυριό, τηλεγραφο Μαρκόνι κ' ὁ ταξειδιώτης ναῦλά του ελάχιστα πληρώνει. Ὁ Γαλανός γι' οὐτὰ ἔδω και δίνει και εισπράττει πούναι κομμάτι μάλαμα και παραπάνω καιτι.

N. A. GALANOS 20 Pearl St., New York.

Λάδι Ξανθὸ Ἀντινοῦ και λάδι Καλαμάτας που σου θυμίζει τὰ μαλλιά Ξανθῆς γαλανομάτας, λάδι άνθοῦ απόσταγμα και λάδι μυροβόλο, ἑληαίς-καρόδι Σάλωνας κ' ἑληαίς από τὸ Βόλο τῆς Ἀχαΐας τὰ ὑγρά τὰ μυρωμένα κείνα στοῦ Ρ α β α ζ ο ὕ λ α θὰ τὰ βρῆς και πάμφθηνα και φῖνα

RAVAZULA BROS., 3 Madison St. NEW YORK.

ΕΙΔΗ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ
ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΔΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΣ

PEPPAS & ALEX COMPANY

Paco Building 167—169 W. Lake St.
Cleveland, Ohio Chicago, Ill.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΣ

Ἡ φθίνεια τρώει τὸν παρᾶ μὰ σάν δεν ἔχεις χρέμα Δεν ἠμπορεῖς σε θεβαῶ να κάνης οὔτε βῆμα. Είναι πολλοὶ εισαγωγεῖς μὰ σάν τους «Δρίβα-Λέκα» σ' ὄλον τὸν κόσμο στην τιμή δεν θάβρης μήτε δέκα. Λάδια, ἑληές, τυριά, καφές με φθίνεια ὄσω πέρνει γιατ' ὄλα τὸ Κατάστημα τοῖς μετρητοῖς τὰ φέρνει.

LEKAS & DRIVAS 19-21 Roosevelt St., N. Y.

GAGALIS & ECONOMOU

252 Chestnut Street, Manchester, N. H.

Γυρεύεις εἶδη άνδρικά εἶτε και γυναικεία για κάθε γούστο και τιμή, για κάθε ηλικία; Θέλεις χασέ, μεταξωτά, λινὰ ἢ μουσαμάδες, Στέφανα γάων λεμονιάς, βαφτιστικά, λαμπάδες; Στοῦ Οἰκονόμου Γάγαλη εὐθύς να τὰ προμηθήσης ὄλα τὰ εἶδη που ζῆτῆς φθηνὰ να τὰ ψωνίσης για' ἔχουν πρώτης μαγαζί, με ποικιλία, πλούτο που σάν τὸ βλέπεις στέκεσαι και λές μωρ' τ' είναι τούτο

Που προῦν Ἑλληνικὸ κ' Ἰταλικὸ ἐπίσης στο μαγαζὶ χρειάζεσαι να τὸ μεταπολήσης; Λάδι άγνό και γκαραντί, κιχριμπάρενιο λάδι; Θέλεις ἑληές των Καλαμών, αλλά και τῆς Ἀμφίσης, πρώτης τυριά του Παρνασσού, να φῆς και ν' άπορήσης Μόνον σ' αὐτούς ν' αποτανθῆς πούναι παδιά τζιμάλι και παραλήδες ἔμποροι κ' εισαγωγεῖς μεγάλοι. Γρᾶψε εὐθύς στοὺς ἀδελφούς κυρίους Μοσχάγλαδη.

MOSHAHLADES BROTHERS

New Bowery & James St., New York.

Δεν είναι μόσχος ἢ Μανῦου τριαντάφυλλα και γιοῦλια Είναι καφές του Ὁθωνος, καφές του Νικολούλια καφές τῆς Μέκκας ἄδολος, άγνός σάν την παρθένο, γι' αὐτὸ σκορπίζει τ' ἄρωμα τὸ χύλιομυρισμένο. Ἐάν λοιπόν για θεριακλής ὄπως ἐγὼ περνᾶς δοκιμασέ τον μιὰ φορὰ και θὰ με συγχωρᾶς.

GREEK—ARABIAN COFFEE

352 Pearl Street, New York, City.

K. ΚΑΡΟΥΣΟΣ

Ἰατρός

136 E. 17th St., New York, N. Y.

M. Δ. ΝΙΚΑΣ

Ἰατρός

175 Lexington Ave. New York.
Ἄριθ. Τηλεφώνου Madison Square 4775.

Π. Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρός

14 East 38th Street, NEW YORK.

Π. Μ. ΠΑΤΕΣΤΙΑΝΣ

Ὁδοντονατρός

47 West 39th Street, New York.

Ὁραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. 1—7 μ. μ.

Τὰς Κυριακάς 11—12.

Ἄριθ. Τηλεφώνου Vanderbilt 2115.

K. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἰατρός

256 W. 44th St., NEW YORK.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΜΠΟΡΟΦΡΑΪΤΤΑΙ

600 BLUE ISLAND

CHICAGO, ILL.

Όταν αγοράζετε έτοιμα ρούχα πληρώνετε διπλά. Μόνον ἡ παραγγελία οικονομεί χρήματα γιατὶ σᾶς δίδει διάρκειαν. Ἡ στερεότης και ἡ καλαισθησία ἐπιτυγχάνεται μόνον όταν ἠμπορεῖς να κοντρολάρης τὸν ἐργάτη. Ἐτοιμα ρούχα εἶνε κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον «γουροῦνι στο σακκί».—Δοκιμάσατέ μας. Ἐάν τὰ ρούχά δεν εἶνε σύμφωνα με τὸ γούστό σας, δεν ὑποχρεοῦσθε να τὰ πάρете. Ἐλάτε ἢ στείλετέ μας τὰ μέτρα σας.